

mind!'' Qui teised aga veel enam palašivad, ütles ta viimaks: „Kunige, härrad! minu isa uppud mõne aasta eest siia ligidale jõkke ära; ma olen nüüd selle kala käest kujund, kas ta teda mitte ei peaks jões näinud olema, aga ta ütles, et ta veel väga noor olla, et ma peaks seda ta wanemate käest kujuma, et need võlksivad muulle selle üle otsust anda. Selle üle naeršivad kõik veel enam ja paniwad kaks suurt kala tema taldriku peale, sedi naad mõistšivad väga hästi, mis ta tahtmine oli, — ta tahtis suuri kalu sündua. See tegi aga teistele nii suurt ualja ja meeletehad, nõnda, et naad selli fööma ja jooma rehmingi omast käest äramaksivad, et tal enesel ühtigi maksa ei olnud.

Kuidas inimesed võiavad väga wanaks saada.

Ma olen ühest raamatuist seda juttu lugenud ja arvan seda väärvt olevat Kalendri lugejale ka jutustada.

Üks würst eli jabi peal teistest äraeksimuid ja sõitis suures metsas siia ja sinna, aga ei leidnud ega leidnud oma settisilsi. Viimaks leidis ta suure metsa keskel ühe veikese talumaja, kus üks ukse ees üks wana hal mees suure healega mittis. Würst kujis sellelt, mikspäras teda pidi nutma. Wanamees waastas, et ta oma isa käest väga tugevaste luum

ja kurjaste tapelda saanud. Würst pani imeks, et niisuguse wanamehe isa veel elas ja veel nii tugev oleks, et veel peksa suutis. Ta kujis nüüd veel wanamehe käest edasi, et mis siin pärast isa siis teda peksmid? Ta waastas, et see olund ta sünd, et ta oma isa isa ehk wanameisa pidand teoli pealt teise kohta töötma, aga on teda kogemata mahapilland. See üle pani würst veel enam imeks ja ihaldas neid näha saada. Ta läks seepäras tippa waatama, kas see ka tössi oleks ja leidis kõik nünda olevat, kui wanamees oli rääkimud ja kujis järele, mis teitu naad sõoviad, et nii kaua elarvad ja nii terived ja tugevad on. Need wanad ütlešivad, et naad on aga alwa teitu föömid, nagu nimelt: leiba, piima, juustu ja seola. Alga naad pruukida ka aastas mõned lõrrad seatud ajal hellundri robi vleedripuni marjadest väljavigistatud meos, see on neid teribises hoidnud ja pealegi nii wanaks aitund saada. Sel waheajal olivad würsti teenrid ka sinna tulnud, kelle seltkis ta oma tössi tagasi läks.

Kasimüs föomises ja joomises peab inimest terwise juures. Mõni on alwa teitu sündes hoo-pis terivem ja elab kauemine, kui need, kes tallid roogasti ja maiust armastawad. —